

„MEGKAPJÁTOK A SZENTLÉLEK PECSÉTJÉT” (EF 1,13)

Aki megkeresztelkedett, az megkapta már a kegyelmi élet „csíráját”, részesedett már Jézus, a Szentháromság életében, s így megkapta a Szentlelket is. Mi újat tud akkor adni neki a bérmálás?

Az Egyház részletesebben így határozza meg a bérmálást, illetve annak hatását: A bérmálásban a keresztények megkapják a Szentlélek szavakkal ki nem fejezhető ajándékát, amely sajátos erővel ruházza fel őket, és szentségi jegyet vés beléjük, hogy szorosabban kapcsolódjanak az Egyházhhoz, és elkötelezve érezzék magukat, hogy mint Krisztus igazi tanúi, a hitet szóval és tettel terjesszék és megvédjék.

Berényi Janka, Bori Dominik, Dremák Artúr, Dremák Aurél, Horai Krisztián, Hornyák Anna, Hortobágyi Tibor, Imecs Nóra, Kalocsai Zsófi, Keczán László, Koncz Eszter, Major Nóra, Moldoványi Dávid, Nagy Renáta, Oláh Réka, Pécsi Ivett, Petrov Réka, Rácz Balázs, Radnai Gábor, Rédei Marcell, Rives Evelin, Sipos Mátyás, Szabados István, Székely Fanni, Szulyák Mátyás

„PIHENJETEK MEG EGY KISSÉ...” (MÁRK 6:30)

Megkezdődött a várva várt nyári vakáció. Szeptemberben, a tanév elején segítségül hívtuk a Szentlelket, adjon nekünk erőt, hogy amit elkezdtünk, az Ő segítségével be is tudjuk fejezni. Most, a tanév végén hálat adtunk az elmúlt tanévben kapott kegyelmekért, a testi, lelki és szellemi fejlődésért. A szünet a kikapcsolódás és az aktív pihenés ideje. Gondoljuk végig mi szükséges ahhoz, hogy a nyár jól és tartalmasan teljen. Mit pakoljunk utazáskor a bőröndbe, mit vigyünk magunkkal a szabadságra. A kényelmünket szolgáló tárgyak mellé „lelki elemőzsziáról” is gondoskodjunk! Ne felejtsük el, Isten nem megy szabadságra, velünk van a vakáció napjaiban is, velünk halad akkor is, ha nem ismerjük fel a mellettünk haladóban az Urat, éppen úgy, mint egykor az emmauszi tanítványok. Ott lesz velünk mindenütt, s figyelniük kell Ő majd súgja legbelül, hogy mire vigyázzunk! A nyári szabadságnak akkor lesz értelme, ha nem válik öncélvává. Sokan azért dolgoznak egész évben, hogy aztán nyaralhassanak egy jót. A pihenés azonban nem cél, hanem eszköz a cél eléréséhez. Vagyis éppen azért van szükség a vakációra, hogy aztán jobban tudjunk dolgozni, tanulni, legyen erő a szolgálathoz, Krisztus-követéshez, a keresztyén élethez. Ezért mondja Jézus a tanítványoknak: „Jöjjetek velem csak ti magatok egy lakatlan helyre, és pihenjete meg egy kissé.” Ferenc pápa is figyelmünkbe ajánlja írásában ennek az igének az aktualitását. (Új Ember)

Rácz Jánosné

BÉRMÁLÁS A KERESZTÉNY NAGYKORÚSÁG

Lányunk a bérmálás szentségéhez járulva, szülőkként is elmondhatjuk, hogy egy újabb mérföldkőhöz értünk, ahol hálaadásra kell nyissuk szívünket, ajkunkat. Hála nek Istennek szól, aki megadta nekünk azokat az embereket, akik munkálkodásuk, fáradságuk során segítettek lányunknak felkészülni a bérmálás szentségére, segítettek nekünk, hogy lányunkat ezen az úton tudjuk vezetni. „Én vagyok az út az igazság és az élet”,- mondja Jézus. Egy kamasz korban levő gyermeknek, ki azt gondolja, hogy mindent jobban tud erről a világról, nem biztos, hogy sokat mond ez a mondat. Laci atya, és a neki segítő hitoktatók, Jézus által mondott mondat fontosságát értetették meg lányunkkal. Mi szülők, példánkkal azt próbáltuk átadni lányunknak, hogy Jézus nem egy tanszer, hanem az élet. A bérmálás szentsége, nem csak lányunkat, de minket szülőket is megerősít abban, hogy lányunk jó úton halad.

Pécsi József és Zsuzsa

A bérmálás szentségére készülve nem is voltam tisztában azzal, hogy miért is szükséges nekem a bérmálás. Készületkor annyit éreztem, hogy jó volt abban a közösségben lenni, akikkel együtt készülhettem. A katekizmus

kérdéseit megtanulni még könnyű volt, igazi nehézséget a védőszentválasztás okozott. Végül egy krakkói zarándoklat hatására Szent Fausz-

tina nővért választottam. Jelenleg nem tudom, hogy a jövőben milyen hatásai lesznek annak, hogy a bérmálás szentségéhez járultam. Ettől függetlenül számomra fontos volt a bérmálás és ezt megerősítette bennem az is, hogy szüleim, nagyszüleim és rokonaim is fontosnak találták, és mindenben támogattak. Úgy érzem, hogy azzal hogy megbérmáltam nem véget ért valami, hanem még csak most kezdődött el, amihez Isten áldását kérem.

Pécsi Ivett

Bencsik Erzsébet, Bíró Adrienne, Dr. Bene Edit, Dr. Csiki Emese, Dr. Megyaszi Georgina Márta, Dr. Milbikné dr. Kövesdi Anna, Gurzó Erzsébet Erika, Hadzsi Zoltán, Huszti László, Kiss Józsefné, Lakatos Aranka, Menyhárt Árpád, Menyhárt Ferenc Ákos, Nagy Adrienn, Nagy Nikolett, Nyikosné Bajnok Edina, Sarkadi-Matolcsi Anita, Szabó Attila Tamás, Tímár Luca, Valentényi Zoltán, Valovics Szilvia, Vatai András, Veresné Kozma Julianna

HALK SZAVÚ MEGÉRKEZÉS

A lombon átszűrődő nap fényei a kislány ujjaira estek. Homokozott, apró kezét felemelve, ujjait szétárván nézte, hogy peregnek a szemek. Valami megakadt a kezén, először riadtan, majd egyre nagyobb érdeklődéssel szemlélte a különös lényt. Feje, szeme, lábai voltak, s amint megérezte a veszélyt, menekülni kezdett, de az apró kéz bezárult. A kislány számtalan kérdéssel szaladt édesanyjához, de megbotlott, s egy jázmin bokor ágai csillapították esését. Tenyere szétnyílt s a különös lény a levelek között talált menedéket. Sírásra görbült szája, de a könnyein át szűrődő napfényben meglátta a bokor virágait, a hófehér szirmokat. Milyen szép, gondolta, milyen tökéletes!

Iskolásként megtanulta az ember a növény és a rovar felépítését, működésük pontos kémiaját és fizikáját. És hogy az ember áll a középpontban, az ember, aki mindenre képes, még a folyók irányát is meg tudja változtatni! Lélek – ugyan! Valóítsd meg önmagad! A Templomok? - azok különböző stílusban épültek, ott emberek imádkoztak, vagy most is imádkoznak? Inkább műemlékek!

Amint felnőtt megházasodott. A legszebb pillanatok következtek az életében, gyermekei születtek. Nézte az aprócska lényeket, akik mohón szívták az éltető tejet, visszamosolyogtak, felültek, felálltak Mamának szólították óvodások, majd iskolások lettek. Minden teljes volt, de megmaradt a kérdés, honnan ez a tökéletesség? Ki az, aki mindezt irányítja?

Munkája megkívánta az elmélyülést a választott témában, s számtalanszor érezte a segítséget onnan fentről. A mindennapos ima sem hiányzott az életéből, hisz kislány kora óta tisztában volt az-

zal, hogy támasza, segítsége van, de a lélekbéli találkozó várattott magára.

Egy baráti vacsorán ismerőse megemlítette, hogy zárándoklatra megy Medjugorjéba. Szeretnék veletek menni, mondta izgatott örömmel, hisz évek óta készült zárándoklatra!

Az út hosszú és tanulságos volt.

Igazi közösségben találta magát, ahol mindenki figyelt a másikra, az Atya világiasan közvetlen, mégis hitét szavak nélkül is átadó volt.

A zárándoklat után a templom már nemcsak egy érdekes építészeti látvány, hanem az ő lelkének otthona is lett. A felemelő elsőáldozás után a bér-málás következett. A mindennapok problémái és a világban történő negatív események számtalan kérdést fogalmaztak mag benne. Elég erős a hite? Megvan benne a megbocsájtás képessége?

Ezek a kérdések kavargtak benne akkor is, amikor elindult bér-málkozni, de a templomba belépve csendes nyugalom szállta meg. A hívek éneke és a bér-málkozásra készülők lélekbéli elkötelezettsége nyugtatta meg. A szertartás hittel, szeretettel és bizakodással töltötték el!

Vedd a szentlélek ajándékának jelét!

Ámen. – mondta meghatottan.

Ezen a tavaszi vasárnapon a bér-málkozásról hazatérve megálltam a tükör előtt, szembenéztem velem a homokozó kislány, a kérdésekkel küszködő diák, az anya és az alkotóművész, és megértettem a választ!

Megérkeztem!

Megtestesülés Plébánia Debrecen
2013. június 9. – Lakatos Aranka

„Dicsérjétek az Urat szentélyében, dicsérjétek a hatalmas égbolton!...Dicsérjétek dobbal, és táncsal, dicsérjétek fuvolával és gitárral! Minden élő dicsérje az Urat! Alleluja!” (Zsolt. 150)

GITÁROS MISÉK

Az idei évben felmerült igényként, a Megtestesülés Plébániára járók között a gitáros mise. Ez azt jelenti, hogy a szentmiséken hangszeres kísérettel modern zenei hangok csendülnek fel a templom falai között. Ezeknek az énekeknek könnyű, egyszerű dallamvilága van. Hamar megjegyezhető, fülbemászó énekek.

A mai kor emberei vágynak a közvetlen kapcsolatra Istennel. Ezek az énekek talán egyes embereket hozzásegítenek ahhoz, hogy Istenhez személyes, közvetlen módon is szóljanak, kapcsolatot teremtsenek. Ezek az énekek a Szentlélek által születtek, íródtak. Ezt a Lelket próbáljuk továbbadni az énekeken keresztül az embereknek. Nagy bizalmunk van abban, hogy a Lélek által közelebb kerülünk Istenhez és mindenhez, ami a Mennyországba vezet. Zenekarunk kis csapata azokból a fiatalokból áll, akik már évek óta szolgálják az Úr Jézust és évek óta Plébániai közösségünk lelkes hívői. Elsősorban nem törekszünk „zenei csúcsokat” elérni, de igényes, ízléses zenét csinálni, mellyel az embereket közvetlen kapcsolatba tudjuk Istennel hozni. A zenészek között vannak egyetemisták, családosok, akik ezt a stílust szeretik, és szívesen zenélnék több emberrel együtt. Ez a közeg az ahol folyamatosan fejlődhetünk és épülhetünk zeneileg. Itt Isten csak a nyitott szívet várja el és a jó fület (természetesen).

Hangszereink: fuvolások, gitárosok, szintetizátor, hegedű. Minden szombaton próbálunk fél óttól a plébánián, és minden hónap utolsó szombat esti miséje, ilyen stílusú.

Természetesen nem akarjuk semmilyen szinten felülrni a hagyományos miséket, nagy becsben és elismerésben tartjuk a liturgikus énekeket.

Szeretettel várunk lelkes énekeseket még, hogy egy igazi kórus is formálódjunk.

Minden olyan hívőt várunk ezeken a szentmiséken, akik nyitottak erre spontán, közvetlen stílusra. Hiszen van olyan ember akit ezeken az énekeken keresztül érint meg az Isten és a Szentlelke hívja az Isten munkatársának. Ezt a lehetőséget megragadva indult ez az új és régi színfolt a Plébániánkon.

Jakab Zsuzsanna

ELSŐÁLDÓZÁS

Árnyas Éda, Becsky Dóra, Berényi Emma, Csordás Nóra, Dumán Rebeka, Ferenczi Krisztina, Gombos Nóra, Horai Péter, Horváth András, Keresztes Kata, Lavicska Nelli, Lavicska Nóra, Lukács Loren, Nagy Botond, Nagy Levente, Nagy Vivien, Oláh Ágnes, Oláh nikolett, Rédei Milán, Rézműves Linda, Szász Evelin, Székely Dóra, Szilágyi Balázs, Tamás Bianka, Tiszlavitz Janka, Tóth András, Ujhelyi Dorottya

Az elmúlt hetekben plébániánkon többen is részesültek az Egyház életébe vezető szentségekben: a bérálásban és az Oltáriszentségben (elsőáldozás). Május 20-án 28 gyermek és 11 felnőttnek volt része az első szent áldozásban.

A Legszentebb Eukarisztia a mi Urunk Teste és Vére a kenyér és bor színe alatt, amelyet Megváltónk azért rendelt, hogy mindennapi lelki táplálékunk legyen a Mennyeek Országára felé vezető utunkon. Az Utolsó Vacsorán Krisztus felfedte jövőjének szenvedését az Eukarisztia titkában, amikor a kenyeret és bort mint értünk adott Testét és Vérént nyújtotta át apostolainak és általuk mindnyájunknak, akik hiszünk benne. „Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre!”- fűzte hozzá, amelyet minden időben parancsként fogunk fel és követünk. Így nemcsak a szentmiséken való részvétel, hanem az Oltáriszentségben való részesedés is örömteli kötelességünk. De mindezekben is túlmutat óhaja, hiszen szavaiból az Eukarisztia titka továbbadásának kötelezettsége is következik. Ezért személyes jó példánkon túl gyermekeinkkel is

megosztjuk a Titkot és minden erőnkkel arra kell törekednünk, hogy vegyék és egyék, éljenek és erősödjenek a mi Urunk testéből.

Horváth Emerencia: Kis szívemnek...

Kis szívemnek drága kincse,
Ó, hogy várlak a lelkembe.
Édes-boldog-drága percek,
Mikor nyelvemhez ér tested.
Tegnap szép fehérre mostál,
Letörölted bűnöm foltját,
Ma örököny hull szememből,
Mert hozzám jössz szeretetből.
Kenyer és bor színe alá
Rejtetted az Isten-formát,
Egyesülni vágytál velem,
Hogy szívem boldoggá tegyed.
Teljesül hát régi vágyam,
Szívemből buzdogn imádlak,
Áhítással hiszlek, áldlak,
Szeresd kicsi báránykodat.

A keresztény családban egy új korszak kezdődik az elsőáldozással, a szülő és gyermeke együtt veheti magához Krisztust a szentáldozásban.

Dorka: Nekem az elsőáldozás sokat jelentett. Úgy éreztem, hogy jobban megismerhettem Istent. Amikor bevonultunk tudtam, hogy az Úr jobban figyel ránk. Az elsőáldozási mise akkor valahogy érdekesebb volt, mint a többi. Amikor számba vettem az első szent ostyámat, egy kicsit remegtem, de örültem, hogy elsőáldozó vagyok.

Apa: Elsőáldozás, az induló lépések egyike lehet a keresztényi lelki élet halálíg tartó küzdelmes útján. S talán az első a tudatos keresztényi élet útján. Az első gyónás szembesülés azzal, hogy minden szavamnak, tettemnek, mulasztásomnak súlya van. Nem anya, apa, hanem egy sokkal szigorúbb bírónak kel életre bennem és erősödik meg, a saját lelkiismeretem. Ez az önálló személyiséggé válás, a felelős felnőtté válás döntő lépése is. De a mélyben mégis érezhetem az isteni szeretetet, az elfogadást, melyet titokzatosan megpecsétel az Oltáriszentség. Minden tökéletlenségemmel, hibámmal, bűnömmelel együtt elfogad Istent, ha tőle kérem a gyógyulást. Ő pedig gyógyírként saját testét nyújtja nekem.

Szeretettel,
Ujhelyiék

CSALÁDI NAP

Május 20-án igazán szép és tartalmas Családi Napon vehettünk részt a Megtestesülés Plébánián.

A hétfői 11-es ünnepi mise után regisztrációval kezdődött a program. Ezután már birtokba is vehették a gyerekek az ugrólóvárat és a trambulínokat. A mieink nagyon hamar felaláltak és otthon is érezték magukat, szépen szét is széledtek. Minden szépen elő volt készítve, a filagória és a tyúkretrec közt már főtt a finom bagulyás Molnárné Mariann, Bandi bácsi és segítői serény keze alatt. A felnőttek élénk beszélgetésbe merültek, és nagyban folyt az ismerkedés, beszélgetés. Mivel sokan kitűzővel a különböző plébániai csoportok képviselőiben jártak-keltek, adódott téma bőven. Bent a plébánián még a hobbyelektronika kör is helyet kapott, elektromos dobókoc-kával, érintés nélküli távolságmérővel. Persze a nyulak és madarak, a kávé és a söröshordó is a helyén volt, ki-ki kedve és igénye szerint fogyasztatható belőlük. :) Egy órára már készen is volt az ebéd, hála a kiváló szervezésnek, a sok-sok alapanyag adománynak, a gondos és fáradhatatlan előkészítésnek és az egész főző csapatnak, a kiszolgálásról nem is beszélve. Mindenki megtalálta a maga helyét a kert minden részében. Az ebéd rendkívül ízletes és kiadós volt, a finom friss kenyér is fogyott bőven. Szódavíz, üdítő, sütemény: minden mi szem szájnak ingere, de persze szigorúan csak az ismerkedés és összerázódás szolgálatában, a közösség kovácsolása érdekében, hogy lelki-leg gazdagodjunk.

Ebéd után, a bőséges programkínálatban kezdetét vette a mese- és bűvészdélután. A társaság apraja-nagyja beült a templomba, hogy meghallgassa először Réti-Szabó Sándor előadásában a legszebb seregélyes mesét, a kicsik és a gazda (gazduram), tehát Laci atya közreműködésével. Bercikénk is aktívan részt vehetett a mesében, jól érezte magát. Ezután következett Bóbita meséje Bakai Barbi és barátai előadásában, persze szintén a gyerekek

részvételével. Végül egy ifjú bűvész kápráztatta el a társaságot.

A program fáradhatatlanul folytatódott, és solymászat valamint íjászat következett. Megtudhattuk, hogy solymásznak lenni nem egy foglalkozás, hanem életforma, és a két nagyobb gyermekük nagy élményt jelentett, hogy először foghattak a kezükbe íjat és nyilat. A későn érkezőknek is jutott még egy nagy tányér leves. Ezután a gyerekeknek Zsuzsa néni és segítői kézműves foglalkozást tartottak, mi egy zöld és egy rózsaszín papírsárkánnyal lettünk gazdagabbak. 4 óra körül lassan fogyatkozni kezdett a társaság. A gyerekeknek még egy utolsó program következett: az arcfestés. Adrienn néni kitartóan festett sok-sok pillangót, Pókembert és megannyi szép formát a gyermekek arcára. 6 órára már csak a legkitartóbbak maradtak. Szorgalmasan nekiláttak a pakolásnak: amíg a segítők egyik fele a padokat szállította vissza, a másik fele úgy eltakarított,

hogy egy morzsa sem maradt a földön. Eddig-re a kicsik már vagy háton vagy kézben aludtak, és végül a társaság utolsó tagjai is szépen hazaballagtak.

Köszönjük szépen ezt az igazán tartalmas programot, oldott közösségi együttétet, gyer-

meinknek is hatalmas élményt jelentett.

Már várjuk a következőt, és biztatunk mindenkit, hogy vegyen részt a Családi Napokon és a többi plébániai programon is.

Temesi Ildikó és Róbert

ÚJ AKOLITUSOK SZOLGÁLATBAN

Május 19-én, Pünkösöd-vasárnapján ünnepi szentmise keretében Bosák Nándor megyéspüspök plébániánk három tagját akolitusává avatta. Kívánjuk, hogy feladatukat örömmel végezzék saját maguk és a közösség megerősítésére! Munkájukra Isten áldását kérjük!

Amikor Laci atya felhívott, hogy vállalom-e az akolitusi szolgálatot, már egy ideje

motoszkaált bennem a gondolat, hogy a távoli jövőben szívesen vennék részt ebben a munkában. Ennek ellenére azért igencsak meglepődtem, hiszen nem régen keresztelkedtem és béráltam ebben a közösségben, akik most a bemutatásunk után is ugyanolyan szeretettel fogadtak, mint akkor. Bízom benne, hogy méltóképpen fogom tudni szolgálni az egyházközsége nemcsak a szentmisék-

ben, igeliturgiákban és a szentségimádásokban, hanem a közösségi életben is.

Köszönöm a Jóistennek, hogy ilyen feleséget ajándékozott nekem, aki ebben is támogat, hiszen ugyan csak engem avattak akolitusává, a feleségem támogatására is szükség van, így ez igazából egy kétfős szolgálat.

Németh Tibor, informatikus, 3 gyermek édesapja

IRODAI ÓRÁK: Minden hétköznap intézhetik kedves híveink ügyeiket (keresztelés, házasságkötés, temetés, szentmise) a plébánián. **Ügyfélfogadási Idő:** munkanapokon délután 15-18 óra között. **Plébános:** Felföldi László, Tel.: 30/9855-640, E-mail: plebanos@megtestesules.axelero.net **Irodavezető:** Kalocsainé Abuczki Erika, Tel.: 30/852-8539 **Munkatárs:** Gajdos Zsuzsanna, Tel.: 30/573-6577 Tel.: 52/535-735 e-mail: iroda@megtestesules.axelero.net **Honlap:** <http://megtestesules.info>

A MEGTESTESÜLÉS PLÉBÁNIA HÍR HARANG KIADVÁNYA. Kiadja a Megtestesülés Római Katolikus Plébánia Hivatala. 4032 Debrecen, Borbíró tér 9. (levélcím: 4015 Debrecen, Pf. 74.) **Felelős kiadó:** Felföldi László Tel.: 06 30 9855-640 E-mail: plebanos@megtestesules.axelero.net **Szerkesztette:** Rác Jánosné E-mail: raczne75@gmail.com